

Sygn. akt IV CNP 15/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem w punktach II i III prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 4 lipca 2012 r., w sprawie z powództwa G. D.
przeciwko Powiatowi M.
o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lipca 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez G. D. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem w punktach 2 i 3 prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 lipca 2012 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie wskazał przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Spełnienie tego wymogu nie może zostać zastąpione odwołaniem się jedynie do podstaw skargi i ich uzasadnienia. Przesłanki przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają jako istotne elementy skargi różne funkcje i cele. Samo stwierdzenie o niezgodności orzeczenia z prawem nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w przepisie art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06; z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 13/06; z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący nawet nie stwierdził, że brak jest ustawowej podstawy do złożenia zażalenia, apelacji, czy skargi o wznowienie postępowania, co przesądza o niespełnieniu wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.